

РЕШЕНИЕ

№ 3955

гр. София, 02.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 02.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **4501** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 к от Закона за митниците (ЗМ) вр. чл. 156 – 161 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 11996 от 17.06.2010 г. по описа на Административен съд – С. – град, подадена от В. В. Пизова от Г. К., У. Р. № 17 срещу Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания (ППСПДВ) № С – 48 от 26.11.2009 г., издадено от началника на Митница К., потвърдено с решение № 439 от 19.05.2010 г. на Д. на А. “М.”, с което е отхвърлена жалбата и жалбоподателката е задължена да заплати недосъбрани публични държавни вземания в размер на 1 200 лева, от които 438 лева мито и 762 лева данък върху добавената стойност, заедно с дължимата лихва, считано от 01.01.2004 г- до датата на заплащането му.

В жалбата се излагат доводи, че В. Р. е направила отказ от наследство на баба си, след като е разбрала, че наследява лек автомобил, за който трябва да заплати сумата, определена с ППСПДВ. Излага доводи, че въпросният лек автомобил е бил регистриран единствено и само на името на баба й, но същата никога не е реално него е държала. Твърди се, че МПС – то се ползва от друга лице, поради което моли да се отмени обжалвания административен акт. В хода на съдебното производство редовно призована, не се явява и не взема становище по спора.

Ответникът – директорът на А. “М.” редовно призован не се явява и не се

представлява. По делото е депозирано писмено становище с вх. № 17072 от 09.09.2010 г., с което се взима отношение по доказателства и по същество на спора.

Административен съд С. град, I отделение, 8 – ми състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Настоящото производство е започнало по повод изпратено писмо до Началника на Митница – К. от ВРИД Д. на РДВР – К., с което на основание Инstrukция № 1 от 26.08.2002 г. на Министерство на финансите и Инstrukция № I – 129 от 26.08.2002 г. на МВР, е изпратен списък съдържащ данни за 383 броя лица – инвалиди, на чието име са внесени и регистрирани МПС и починали преди изтичането на три годишния срок на възбрана за преотстъпване и продажба на същите. В този списък под № 87 е посочено лицето Н Д К – баба на жалбоподателката. Въз основа на това писмо е извършена последваща проверка по вноса на лек автомобил “О А” с ДК № КН4400АВ с цел установяване наличие на предпоставките за ползването преференции по ПМС 2/93 г.

На база извършената проверка е установено, че вносът на автомобил с ЕАД № 5500/4-4339 от 27.05.2003 г. е освободен от заплащане на митни сборове до размера на левовата равностойност на 900 щатски долара на основание чл. 4 от ПМС 2/93 г. и чл. 59, т.11 от Закона за даък добавена стойност (ЗДДС) и автомобилът е поставен под митнически надзор за срок от 36 месеца на основание чл. 660 от ППЗМ. В този период титулярът на режима е починал, видно от Удостоверение за наследници № 001360 от 13.07.2006 г. като е посочено, че Надежда Димитрова Коцева е починала на 01.01.2004 г., за което е издаден смъртен акт № 0003 от посочената дата. Наследник на Н К е настоящата жалбоподателка В. В. Р...

Въз основа на така установената фактическа обстановка, началникът на Митница К. е издал решение № вх. № 4409-0480 от 09.11.2006 г., с което отменил митническите и данъчни облекчения по ЕАД г№ 5500/4-4339 от 27.05.2003 г. и е определил митни сборове по него, а именно мито в размер на 438 лева и ДДС в размер на 762 лева. Изрично е посочено, че този административен акт подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред РМД С.. Решението е връчено на В. Р. на 21.11.2006 г. с известие за доставяне. По делото липсват данни същото е обжалвано по административен или съдебен ред, но това не се твърди обратното от страните, поради което настоящия съдебен състав приема, че същото е влязло в сила.

След получаване на посоченото решение на началника на Митница – К., жалбоподателката като единствен наследник на Надежда Коцева се е отказала от наследство, считано от 29.11.2006 г., видно от удостоверение, издадено от Районен съд – Г. К.. Въз основа на това удостоверение В. Р. претендира, че тя не следва да заплати дължимите мита и даък за процесния автомобил.

ИД началник на Митница К. след като повторно е извършил проверка по случая на Н К и жалбоподателката В. Р. и като е установил, че след влизането в сила на

решение № вх. № 4409-0480 от 09.11.2006 г., и представените по административната преписка ЕАД 5500/4-4329 от 27.05.2003 г., Регистрационен талон, Договор от 26.05.2003 г., ЕАД 5503/Т-177 от 26.05.2003 г., Експертно решение № 2162 от 18.11.2002 г., удостоверение за наследници и удостоверение за постоянен адрес, е установил, че в дадения срок за доброволно изпълнение с неговото решение от 09.11.2006 г. не са изплатени публичните държавни вземания от жалбоподателката. Воден от тази фактология началникът на митница К. е постановил дължимите мита и данък да се съберат със законната лихва от 01.01.2004 г. или доброволно да се преведат по банковата сметка на митница К..

Постановлението е връчено с известие за доставяне № ИДПС 2500 03 ZJIX 6 на В. Р. на 17.12.2009 г. Същата на 11.12.2009 г. е депозирила жалба, с която отново заявява, че се е отказала от наследството на Н Д К.

Въз основа на тази жалба е издадено решението на Д. на А. "М.", което е предмет на настоящето производство и с което се потвърждава постановлението за принудително събиране на публични държавни вземания.

В хода на делото се събраха писмени доказателства съдържащи се в представената административна преписка.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на жалбоподателката на 25.05.2010 г., жалбата подадена срещу него от 07.06.2010 г., поради което обжалването е извършено предвидения 14 – дневен срок. По тези съображения същата е допустима.

Разгледано по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваният административен акт е издаден в предписаната от закона писмена форма и от компетентно лице. Решението на Д. на А. "М." е мотивирано и по същността си е законосъобразно, постановено при правилното прилагане на материалния закон, без да са допуснати съществени процесуални нарушения.

След присъединяването на Република България към Европейския съюз от 01.01.2007 г., съгласно преходните мерки, предвидени в Приложения V, глава четвърта "Митнически съюз" от Протокола към Договора за присъединяване на Република Б и Р към Европейския съюз, ако митническо задължение е възникнало преди датата на присъединяване, плащането, възстановяването или опрощаването се осъществяват в съответствие с разпоредбите, действали в държавата-членка преди присъединяването.

Специфичните условия за освобождаване от митни сборове по вноса на автомобили от инвалиди, валидни към настоящия случай са регламентирани от чл. 4 от ПМС № 2 от 1993 г. за облагане вноса на автомобили във връзка с чл. 720, ал. 1, т. 1 и чл. 721 от ППЗМ. Тези условия са свързани, с личността на вносителя, който трябва да попада в кръга на лицата по чл. 4. . 3, т. I иди 2 от ПМС № 2 от 1993 г. и ползването на безмитно вносните автомобили да се осъществява от самите инвалиди, тъй като правното облекчение е от категорията с оглед на личността.. Внесените по такъв начин автомобили следва да са

предназначени за лична употреба на лицата с регламентирана от закона степен из нетрудоспособност. Посочените предпоставки са кумулативни и трябва да са налице както при допускането на безмитен внос, така и при ползване на митническия режим в рамките на 3-годишния срок; в който стоката остава под митнически надзор. Когато титуляра на режима почине преди изтичането на 3 – годишния срок правото да се получава митническото облекчение за внесения автомобил се погасява, тъй като това право е спрямо личността на инвалида и като такава, те не може да се наследява, т.е. да е предмет на наследствено правоприемство. Затова в случай на смърт на титуляра на режима, какъвто е настоящия случай, преди изтичане на три годишния срок длъжници на основание чл. 199, ал.1, т.6 от ЗМ са лицата, наследяващи вещта, независимостта от начина на наследяване – по закон или по завещание.

С оглед предприетите действия на жалбоподателката за отказване от наследство и направените възражения в тази връзка са **основателни**, тъй като Законът за наследството предвижда, че то се открива в момента на смъртта и по последното местожителство на починалия. Чл. 48 от същия закон гласи, че наследството се придобива с приемането му, а то от своя страна произвежда действие от момента на откриването му независимо от начина и от момента на приемането му. Това означава, че приелият наследството е наследник от датата на откриване на наследството. Следователно е налице изводът, че лице, което не е приело наследството, не е наследник. В този смисъл е Тълкувателно решение № 148 от 10.12.1986 г. на ОСГК. В същия тълкувателен акт се казва, че по силата на чл. 52 от ЗН отказът от наследство става по реда на чл. 49, ал.1 от ЗН, и се вписва по същия ред. Това от своя страна означава, че както приемането на наследството, така и отказът произвеждат своето действие от момента на откриване на наследството.

Имайки предвид установената фактическа обстановка по делото, Закона за наследството и ТР № 148 от 10.XII.1986, настоящия съдебен състав намира жалбата за основателна, тъй като В. Р. е предприела действията по чл. 52 от специалния закон непосредствено след като е узнала за новооткритото наследство на своята наследодателка Н К, поради което следва правния извод, че процесният лек автомобил е станал собственост на община К. по реда на чл. 11 от ЗН.

На следващо място, съдът намира за необходимо да посочи, че съгласно чл. 753, ал. 2 ППЗМ митническото облекчение отпада и възниква вносно митническо задължение в случаите, когато стоките по ал. 1 бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане преди изтичането на 3-годишния срок. Разпоредбите, които създават митнически задължения, следва да бъдат тълкувани и прилагани стриктно според смисъла, който произтича от текста им. В случая няма данни внесеният автомобил да е станал предмет на разпоредителна сделка, а смъртта на лицето - инвалид не е от предвидените основания за отпадане на митническото облекчение и за възникване на митническо задължение за наследниците му.

Правото на безмитен внос е било вече упражнено приживе от наследодателя - инвалид, поради което възражението, че при последващо отпадане на предпоставките по чл. 721 ЗМ вр. чл. 720, ал. 1, т. 1 от ППЗМ, възниква вносно митническо задължение, е неоснователно. В случаите на осъществяване на безмитен внос от лица - инвалиди на автомобил за лична употреба, вносно митническо задължение за наследниците би възникнало само в някоя от хипотезите на чл. 753, ал. 2 ППЗМ, в тригодишния срок от вноса, които в конкретния казус не са налице. Случаят, в който правото на собственост преминава по наследство, какъвто е настоящият, не е между изброените в този текст. Същото не представлява неизпълнение на едно от изискванията при ползване на митнически режим по смисъла на чл. 199, ал. 1, т. 6 ЗМ, тъй като автомобилът е останал за лична употреба на правопреемника на инвалида, поради което за ответниците по касационна жалба не се е породило вносно митническо задължение за процесния автомобил, а доводите в тази насока в касационната жалба са неоснователни.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на В. В. Р. срещу Решение № 439 от 19.05.2010 г. на Д. на А. "М." за основателна и като такава следва да бъде уважена.

С оглед на горното и на основание чл. 160, ал.1, предл. 1 от ДОПК, Административен съд С. град, I отделение, 8 - ми състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на В. В. Р. от Г. К., У. Р. № 17, Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания (ППСПДВ) № С – 48 от 26.11.2009 г., издадено от началника на Митница К., потвърдено с решение № 439 от 19.05.2010 г. на Д. на А. "М."

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :